



ת"פ 25661/06/10 - סעיד חמדאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 25661-06-10 מדינת ישראל נ' חמדאן
תיק חיצוני: פמז 1698/10

מספר בקשה: 10

בפני	כבוד השופטת אסתר הלמן
המבקש	סעיד חמדאן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה לביטול תוספת פיגורים שנצברה על קנס וביטול סכום הפיצוי שהוטל על המבקש בתיק זה. מדובר בקנס בשיעור של 5,000 ₪ (קרן) לתשלום ב- 10 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים (להלן: "**הקנס**") ופיצוי למתלונן בשיעור של 7,500 ₪ (קרן) (להלן: "**הפיצוי**"), שהוטלו על המבקש בגזר הדין שניתן ביום 13/01/2011.
2. הבקשה לביטול תוספת הפיגורים מושתתת על סעיף 69 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בטענה שמצבו הכלכלי של המבקש אינו מאפשר לו לשלם את הקנס. מטעמי צנעת הפרט לא ארחיב במצבו של המבקש, אולם אציין רק כי המבקש פרט בבקשתו את מצבו המשפחתי המיוחד וטען כי הוא תומך בתא משפחתי רחב וכי הוא אינו עובד בעבודה קבועה כלשהי. בקשה זו נתמכה בתצהיר בלבד, ללא כל אסמכתאות הנוגעות לקשיים המשפחתיים, למצב הרפואי או להיקף הכנסותיו של המבקש.
3. הבקשה לביטול סכום הפיצוי שהוטל על המבקש בגזר הדין מושתתת על הטענה כי המתלונן ויתר עוד ביום 1.2.2010 על הפיצוי שמגיע לו, זאת לאחר שהושגה "סולחה" בין משפחות הצדדים. המבקש תמך בבקשתו בתצהיר של המתלונן.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, שכן נכון להיום עומדת כנגד



המבקש פקודת מאסר, עובדה שלא צוינה בבקשה.

באשר לפיצוי; המשיבה סבורה כי למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, אין סמכות להורות על הפחתת הפיצויים או ביטול תוספת פיצורים שהתווספה לפיצויים, וזאת לאור הוראות סעיף 5ג' לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995 (להלן: "**חוק המרכז לגביית קנסות**"). לשיטת המשיבה, המרכז איננו רשאי להיכנס בנעלי המתלונן, ובהעדר עמדתו של האחרון אין להיעתר לבקשה. המשיבה מוסיפה כי ככל שתוגש עמדתו, היא משאירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט.

באשר לביטול תוספת הפיצורים בקנס; ביקשה המשיבה לדחות את הבקשה בשל חוסר תום ליבו של המבקש, אשר הסתיר מבית המשפט ולא ציין בבקשתו את העובדה שנכון להיום עומדת כנגדו פקודת מאסר בשל אי תשלום הקנס. כן סבורה המשיבה כי על הבקשה להידחות מהטעם שהיא לא נתמכה בראיות לעניין מצבו הכלכלי או הסוציאלי הנטען בה. המשיבה טוענת כי בטרם הופעלה פקודת המאסר נגד המבקש נשלחה אליו התראה שנמסרה לו כדין עוד באפריל 2015, חרף זאת, עברו מאז שמונה חודשים מבלי שהוא פנה להסדיר את החוב. פניה אחרונה של המבקש אל המרכז הייתה בספטמבר 2015, אז הוא התקשר לברר אודות החוב שלו, מבלי לבקש להסדירו. לטענת המשיבה יש להתנות את ביטול פקודת המאסר בכך שהמבקש ישלם את קרן הקנס והפיצוי. לאחר התשלום, יוכל המבקש לפנות למרכז בבקשה מתאימה לביטול או הפחתת תוספת הפיצורים שהתווספה לקנס בלבד, בהתאם לחוק.

דין והכרעה

4. דין הבקשה לביטול תוספת הפיצורים ולביטול רכיב הפיצוי להידחות.

באשר לביטול תוספת הפיצורים, המערער אמנם תמך בקשתו בתצהיר, אולם לא צירף דבר להוכחת מצבם של בני המשפחה, בהם הוא תומך, או להוכחת מצבו הכלכלי הנטען. אין גם הסבר משכנע מדוע השתהה המבקש בהגשת בקשתו, לאחר שקיבל התראה ובירר במרכז את יתרת חובו, ומדוע הגיש בקשתו רק לאחר שהוצאה כנגדו פקודת מאסר, מבלי שטרם לפרט זאת בבקשתו.

5. בהתחשב בחלוף הזמן מאז ניתן גזר הדין, מבלי שהמבקש פעל בדרך כלשהיא לתשלום חלק מן הקנס או לעתור בבקשה מתאימה לפריסתו לתשלומים מעבר לתשלומים שנקבעו לו בגזר הדין ובהעדר תימוכין לנטען בבקשה, אין מקום להיעתר לה ולפחית את תוספת הפיצורים.

אין בכך למנוע מן המבקש לעתור למרכז או לבית המשפט בבקשה מנומקת ונתמכת במסמכים, לביטול תוספת הפיצורים, לאחר שישלם את מלוא קרן הקנס.



6. באשר לבקשה לביטול רכיב הפיצוי, הבקשה הוגשה בחלוף כחמש שנים מיום מתן גזר הדין והפיכתו לחלוט. משקם בית המשפט מכיסאו, הוא אינו מוסמך עוד לשנות את גזר הדין.

גם לו ביקש המבקש להורות למרכז להימנע מנקיטת הליכים לגביית הפיצויים, ספק רב האם ניתן היה להיענות לבקשתו, שכן גזר הדין ניתן לאחר שהושג הסכם ה"סולחה" ועובדה זו הייתה ידועה לבית המשפט כאשר גזר את דינו.

7. אשר על כן, ונוכח הטעמים האמורים לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ו, 18 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.